

SKO.4170.614.2023

DECYZJA

Na podstawie:

- art. 105 § 1, art. 156 § 1 pkt 2, art. 157 § 1, art. 158 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jedn. Dz. U. z 2023 r. poz. 775 ze zm.),
- art. 1, art. 2 i art. 17 ustawy z dnia 12 października 1994 r. o samorządowych kolegiach odwoławczych (tekst jedn. Dz. U. z 2018 r. poz.570),

po ponownym rozpatrzeniu – po wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 22 listopada 2022 r. sygn. akt III OSK 1743/21, oddalającym skargę kasacyjną od wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Szczecinie z dnia 4 kwietnia 2019 sygn. akt II SA/Sz 1094/18 – wniosku Pana z dnia 23.04.2018 r. (data wpływu) o stwierdzenie nieważności ostatecznej decyzji Wójta Gminy Sławno znak: RG.7624-34/09 z dnia 2 października 2009 r. o środowiskowych uwarunkowaniach, stwierdzającej brak potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko oraz określającej środowiskowe uwarunkowania realizacji przedsięwzięcia polegającego na budowie farmy wiatrowej „Dobiesław” na terenie gminy Darłowo - 10 elektrowni wiatrowych o łącznej mocy zespołu 25 MW usytuowane na działkach obr ew. Dobiesław: 8/20 8/18, 9/9, 35/37, obręb ew. Porzecze: 118/4, 94/2, 60/2, 2/2, 325/2, 51/2 oraz infrastruktura towarzysząca,

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Koszalinie w składzie:

Przewodnicząca – Iwona Szaranek (sprawozdawca)
Członkowie – Agata Witkowska
– Jarosław Synak

na posiedzeniu w dniu 21 sierpnia 2023 r. orzeka:

umorzyć postępowanie.

Uzasadnienie

Powyższą decyzją Wójt Gminy Sławno orzekł o braku potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko oraz określił środowiskowe uwarunkowania realizacji ww. przedsięwzięcia na wniosek inwestora Dobiesław Wind Invest Sp. z o. o. w organizacji z dnia 16.02.2009 r. (data wpływu).

W dniu 23 kwietnia 2018 r. do Kolegium wpłynął wniosek Pana o stwierdzenie nieważności ww. decyzji na podstawie art. 156 §1 ust. 1,2, 5, 6 i 7 k.p.a. w związku z naruszeniem art. 79 ust. 1, art. 4; art. 5 oraz art. 30 - w związku z art. 33, art. 39 i art. 3 ust. 1 pkt. 11 litera c - ustawy z dnia 03.10.2008 roku o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz ocenach oddziaływania na środowisko, a nadto wskazując na rażące naruszenie art. 9 i art. 10 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 roku - Prawo ochrony środowiska, co skutkuje zastosowaniem nakazu ujętego w treści art. 11 ww. ustawy, jak również zasad ujętych w art. 6 - 11 k.p.a.

Kolegium postanowieniem znak: SKO.4170.1069.2018 z dnia 28 czerwca 2018 r. (utrzymanym w mocy postanowieniem Kolegium znak: SKO.4170.1664.2018 z dnia 13 sierpnia 2018 r.) odmówiło wszczęcia postępowania w ww. sprawie, wobec faktu, że w odniesieniu do wskazanej przez wnioskującego decyzji, Kolegium rozstrzygające sprawę wcześniejszego wniosku o stwierdzenie nieważności, złożonego przez troje mieszkańców Gminy Darłowo, po przeprowadzeniu postępowania, decyzją z dnia 11 października 2017 r. znak: SKO.4170.1787.2017 utrzymało w mocy decyzję tut.

Kolegium z dnia 25.07.2017 r., znak: SKO.4170.134.2017, umarzającą postępowanie w sprawie stwierdzenia nieważności decyzji Wójta Gminy Sławno z dnia 2 października 2009 r. Tak więc sprawa z wniosku o stwierdzenie nieważności ww. decyzji Wójta Gminy Sławno została ostatecznie i prawomocnie zakończona, zaś decyzja Kolegium z dnia 11 października 2017 r. korzysta z powagi rzeczy osądzonej.

W wyniku skargi do WSA, postanowienia powyższe zostały uchylone wyrokiem Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Szczecinie z dnia 4 kwietnia 2019 r. sygn. akt II SA/Sz 1094/18. W uzasadnieniu Sąd wskazał, że organ nie przeprowadził merytorycznej kontroli kwestionowanej decyzji Wójta Gminy Sławno, skoncentrował się bowiem nad badaniem kwestii formalnych, związanych z legitymacją procesową wnioskodawców, a wydane rozstrzygnięcia są konsekwencją uznania, iż osobom domagającym się stwierdzenia nieważności wskazanej decyzji nie przysługiwał przymiot strony, a Stowarzyszenie nie wykazało, aby za jego udziałem w postępowaniu przemawiał interes społeczny. Zatem nie zachodzi w sprawie powaga rzeczy osądzonej. Ponownie rozpoznając sprawę, organ zobligowany został do wszczęcia postępowania w sprawie, a następnie dokonania oceny legitymacji procesowej skarżącego w postępowaniu nieważnościowym, a w dalszej kolejności przeprowadzenia merytorycznej kontroli kwestionowanej decyzji i wydania rozstrzygnięcia szczegółowo uzasadniającego zajęte przez organ stanowisko. Skarga Kasacyjna na ww. wyrok WSA, wniesiona przez Dobiesław Wind Invest spółka z o. o. została oddalona wyrokiem Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 22 listopada 2022 r. sygn. akt III OSK 1743/21.

Wobec przystąpienia przez Kolegium do ponownego rozpatrzenia wniosku o stwierdzenie nieważności decyzji Gminy Sławno znak: RG.7624-34/09 z dnia 2 października 2009 r., Dobiesław Wind Invest spółka z o. o. (dalej: Inwestor) za pośrednictwem pełnomocnika, złożyła swoje stanowisko w sprawie, wnosząc o wydanie postanowienia o odmowie wszczęcia postępowania o stwierdzenie nieważności decyzji Wójta Gminy Sławno z dnia 2 października 2009 roku (znak sprawy: RG.7624-34/09), ewentualnie, w razie wszczęcia postępowania o stwierdzenie nieważności Decyzji środowiskowej, o wydanie decyzji odmawiającej stwierdzenia nieważności Decyzji środowiskowej, z uwagi na brak wystąpienia jakiegokolwiek przesłanki z art. 156 § 1 K.p.a.

Pan _____ złożył swoje aktualne stanowisko pismami z dnia 11.05.2023 r., 24.05.2023 r., 27.06.2023 r. i 21.07.2023 r., w którym przywołuje argumentację na potwierdzenie wskazań prawnych ww. wyroku WSA i NSA, oraz wykazuje własny interes prawny do złożenia wniosku w sprawie stwierdzenia nieważności kwestionowanej decyzji.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Koszalinie, po rozpatrzeniu wniosku o stwierdzenie nieważności ustaliło, co następuje.

Postanowieniem z dnia 30.06.2023 r. Kolegium zawiadomiło strony postępowania przed organem I instancji w drodze obwieszczenia na podst. art. 49 § 1 K.p.a. w zw. z art. 74 ust. 3 o.o., oraz wnioskodawcę i inwestora na piśmie, o wszczęciu postępowania w sprawie nieważności decyzji Wójta Gminy Sławno wydanej w dniu 02.10.2009 r. o środowiskowych uwarunkowaniach znak: RG.7624-34/09. W postępowaniu zakończonym kwestionowaną decyzją, organ pierwszej instancji ustalił 89 stron. Przed wszczęciem postępowania sprawie nieważności, Kolegium nie badało przymiotu strony wnioskodawcy, bowiem w przypadku, gdy wnoszący podanie powołuje się na swój interes prawny, ustalenie zasadności tego żądania może nastąpić wyłącznie w toku postępowania, przy zapewnieniu osobie wnoszącej podanie prawa do czynnego udziału. Rozważenie przez organ administracji interesu prawnego poza formami postępowania administracyjnego jest sprzeczne z zasadą demokratycznego państwa prawnego, poza sytuacją, gdy występuje przesłanka do odmowy wszczęcia postępowania administracyjnego w trybie art. 61 a § 1 K.p.a. Jednak w orzecznictwie Naczelnego Sądu Administracyjnego dominuje pogląd, zgodnie z którym przewidziane w art. 61a §

1 k.p.a. postanowienie o odmowie wszczęcia postępowania administracyjnego może być wydane wówczas, gdy brak interesu prawnego wnioskodawcy jest oczywisty. Zastosowanie więc tej instytucji powinno być ograniczone do sytuacji, gdy żądanie wszczęcia postępowania zgłoszone zostało przez podmiot oczywiście nieuprawniony, a stwierdzenie tego nie wymaga prowadzenia postępowania wyjaśniającego, bądź złożonego procesu wykładni przepisów prawa materialnego (wyrok NSA z dnia z dnia 24 lutego 2016 r., sygn. akt II OSK 1552/14).

Wobec wszczęcia postępowania, w pierwszej kolejności organ sprawdza kwestie formalno-prawne. W niniejszej sprawie należało zatem ustalić na tym etapie, czy Panu Dariuszowi Knapowi przysługuje legitymacja procesowa do żądania stwierdzenia nieważności ostatecznej decyzji Wójta Gminy Sławno, ustalającej środowiskowe uwarunkowania dla realizacji przedsięwzięcia. Postępowanie w sprawie stwierdzenia nieważności decyzji wszczyna się bowiem wyłącznie na żądanie strony lub z urzędu. Z wniosku wynika, że swój interes prawny wnioskodawca wywodzi z naruszenia prawa własności, które chronione jest przepisami art. 140–143 k.c., bowiem jest właścicielem m.in. nieruchomości zlokalizowanej na działce nr 316 i 325 w obrębie ewidencyjnym Jeżyce. Kolegium ustaliło na podst. księgi wieczystej KO1K/00065672/8 oraz KO1K/00111716/7, że wnioskodawca jest właścicielem działek nr 316, 325 oraz 141 w obrębie Jeżyce.

Analizując podstawę przyznania wnioskodawcy przymiotu strony postępowania o stwierdzenie nieważności decyzji, należy wziąć pod uwagę obecnie obowiązujące przepisy prawa. Postępowanie to toczy się w nowej sprawie administracyjnej (patrz: uchwała składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z dnia 14 czerwca 1991 r. sygn. akt III AZP 2/91, OSNCP 1992/1/3, wyrok WSA w Poznaniu z dnia 24 sierpnia 2017 r. sygn. akt II SA/Po 227/17), organ winien zatem ustalić interes prawny strony, opierając się na obowiązującym w dacie rozstrzygnięcia sprawy w postępowaniu nadzwyczajnym stanie prawnym. Nie powinien też ograniczać się do analizy przepisów szczególnych obowiązujących dla danego postępowania, ale brać pod uwagę również inne przepisy prawa materialnego, przy odesłaniu do ogólnej zasady z art. 28 k.p.a. Na dzień wydania kwestionowanej decyzji nie obowiązywały przepisy ustawy z dnia z dnia 20 maja 2016 r. o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych, która weszła w życie dopiero w dniu 16 lipca 2016 r. Ustawa ta określa minimalną odległość elektrowni wiatrowej od budynku mieszkalnego oraz wprowadza wymóg lokalizacji elektrowni wiatrowej na podstawie planu zagospodarowania przestrzennego. Przepisy te, mimo iż nie znajdują zastosowania do kontrolowanej decyzji, winny być uwzględnione przy ustalaniu przymiotu strony wnoszącego o stwierdzenie nieważności decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, bowiem wszczęcie tego postępowania nastąpiło w obecnym stanie prawnym. Zgodnie z art. 4 ww. ustawy, odległość, w której mogą być lokalizowane i budowane elektrownie wiatrowe - od budynku mieszkalnego albo budynku o funkcji mieszanej, w skład której wchodzi funkcja mieszkaniowa, oraz budynek mieszkalny albo budynek o funkcji mieszanej, w skład której wchodzi funkcja mieszkaniowa - od elektrowni wiatrowej- jest równa lub większa od dziesięciokrotności wysokości elektrowni wiatrowej mierzonej od poziomu gruntu do najwyższego punktu budowli, wliczając elementy techniczne, w szczególności wirnik wraz z łopatami (całkowita wysokość elektrowni wiatrowej). Zatem strefa tzw. 10h jest obecnie wyłączona z prawa zabudowy budynkiem mieszkalnym, co niewątpliwie wpływa na możliwość realizacji praw związanych z własnością nieruchomości. Zdaniem Kolegium w obecnym składzie orzekającym, również ten przepis powinien być wzięty pod uwagę, skoro może znacząco ograniczać możliwość korzystania, a w tym zagospodarowania i zabudowy działki wnioskodawcy. Należało zatem ustalić zakres tej strefy w odniesieniu do planowanej inwestycji.

Wysokość projektowanej wieży została określona w Karcie Informacyjnej Przedsięwzięcia na 100 m i 85 m (str. 5 KIP, k. 63 akt I instancji). Natomiast średnica turbiny (wraz z łopatami) została określona w załączonym Raporcie o oddziaływaniu na środowisko (str. 18 Raportu) na 100 m. Wieże będą posadowione na fundamencie w całości zagłębionym w gruncie (str. 18 Raportu). Zatem łączna

wysokość wieży wraz z wirnikiem z łopatomy nie przekroczy 150 m (wysokość wieży + ½ średnicy turbiny). Strefa oddziaływania rozciąga się więc w odległości do 1500 m od planowanej elektrowni wiatrowej. Z uwagi na znaczne odległości lokalizacji elektrowni wiatrowej Dobiesław od nieruchomości wnioskodawcy, Kolegium zleciło Wójtowi Gminy Sławno na podstawie art. 136 K.p.a. ustalenie odległości od ww. elektrowni wiatrowych zlokalizowanych w obr. ew. Dobiesław i Porzecze od nieruchomości należących do Pana Dariusza Knapa. Z ustaleń tych wynika, że najbliższej położona jest działka wnioskodawcy nr ew. 316 obręb Jeżyce – w odległości 2121,91 m od elektrowni wiatrowej na działce nr 118/4 obręb Porzecze. Działka wnioskodawcy nie znajduje się zatem w tzw. strefie 10h, wyłączonej z prawa zabudowy budynkiem mieszkalnym. Nieruchomości skarżącego nie graniczą również z działkami, przez które ma być poprowadzona infrastruktura towarzysząca (kable). Zatem wnioskodawcy nie przysługuje przymiot strony postępowania w sprawie stwierdzenia nieważności przedmiotowej decyzji. W tym stanie faktycznym należy uznać, że wnioskodawcy nie przysługuje również uprawnienie zainicjowania postępowania w tej sprawie. W wyniku podjęcia tych ustaleń, Skład Orzekający Kolegium doszedł do przekonania, że wszczęte postępowanie jest bezprzedmiotowe. Zgodnie z art. 105 § 1 k.p.a., gdy postępowanie z jakiegokolwiek przyczyny stało się bezprzedmiotowe w całości albo w części, organ administracji publicznej wydaje decyzję o umorzeniu postępowania odpowiednio w całości albo w części.

Bezprzedmiotowość postępowania, w rozumieniu art. 105 § 1 k.p.a. zachodzi wówczas, gdy w jego toku wystąpi brak jednego z podstawowych elementów stosunku administracyjnoprawnego, to jest: przedmiotu, podmiotu, podstawy prawnej rozstrzygnięcia. W świetle powyższej normy, wniosek o wszczęcie postępowania administracyjnego, wniesiony przez podmiot nieuprawniony, nie powinien doprowadzić do merytorycznego rozstrzygnięcia, tak pozytywnego, jak i negatywnego, lecz do stwierdzenia bezprzedmiotowości postępowania (wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 15 marca 2005 r. sygn. akt OSK 8/04). Brak przymiotu strony postępowania po stronie wnioskodawcy skutkuje bezprzedmiotowością tego postępowania (bezprzedmiotowość podmiotowa), zatem wniosek o stwierdzenie nieważności przedmiotowej decyzji nie może zostać merytorycznie rozpatrzony. Umorzenie postępowania w tym stanie faktycznym i prawnym jest obligatoryjne.

Wobec powyższego, należało orzec jak w sentencji.

Od decyzji nie służy odwołanie, jednakże strona niezadowolona z decyzji może zwrócić się do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Koszalinie z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy w terminie 14 dni od dnia doręczenia postanowienia. Strona może również wnieść skargę na decyzję bez skorzystania z tego prawa do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Szczecinie (70-526 Szczecin, ul. Staromłyńska 10), za pośrednictwem tutejszego Kolegium (75-626 Koszalin, ul. Andersa 34) w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji. Skarga powinna czynić zadość wymaganiom pisma w postępowaniu sądowym, a ponadto zawierać dane wymienione w art. 57 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi ((j.t. Dz. U. z 2023 r., poz. 259 ze zm.). Zasady uiszczania oraz wysokość wpisu od skargi w postępowaniu przed sądami administracyjnymi są uregulowane w ww. ustawie oraz rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2021 r., poz. 535). Wpis stały od skargi od decyzji z zakresu ochrony środowiska i przyrody wynosi 200 zł (§ 2 ust. 3 pkt 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi). Wpis sądowy można uiścić gotówką w kasie sądu lub na rachunek bankowy Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Szczecinie w NBP nr: 95 1010 1599 0030 9822 3100 0000. Strona może zwrócić się do Sądu o zwolnienie od kosztów sądowych. Strona może wystąpić do Sądu o przyznanie jej prawa pomocy poprzez ustanowienie adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego. Wniosek w tym przedmiocie powinien być złożony na urzędowym formularzu według ustalonego wzoru. Urzędowe formularze są udostępniane w wojewódzkich sądach administracyjnych, Naczelnym Sądzie Administracyjnym, urzędach gmin, a także w Internecie pod adresem: <http://www.nsa.gov.pl>

Otrzymują:

1. Strony wg oddzielnego rozdzielnika
2. Wójt Gminy Sławno + akta
(segregator zawierający Raport Oddziaływania,
teczka I – k. 1-70, teczka II- k. 1-85)
3. aa

Przewodnicząca Składu Orzekającego
Iwona Szaranek (spr.)

Członkowie:
Agata Witkowska

Jarosław Synak